

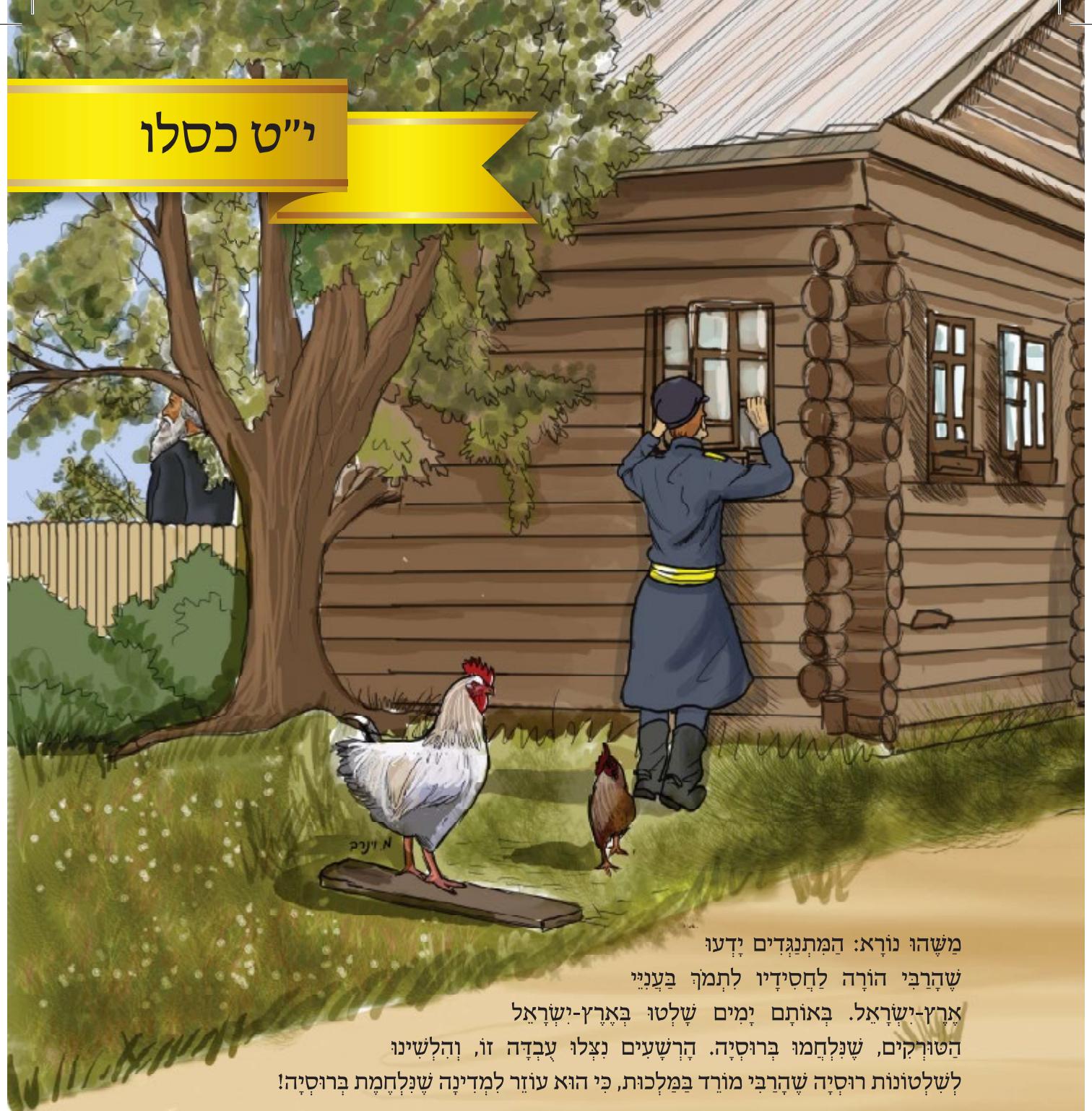

אור מפלא ירד לעולם. רבי ישראאל, הבעל-שם-טוב הקדוש, התגלה ויסד את תנועת החסידות. הוא רומם את רוחם של רבבות יהודים והראה להם דרך חדשה בעבודת השם. הוא למד לראות את השגחת השם על כל פרט בעולם, ולקים מצוות מתוך חיות ושמחה. הוא חנוך לאחוב כל יהודי מכל הלב, והרבה לדבר בשבחם של היהודים הפשוטים. היו יהודים גאותניים, שלא אהבו את יחסו של הבעל-שם-טוב אל פשוטי העם. הם סברו שאין לכבד את אלו שלא יודעים ללמד תורה. הם התנגדו לתנועת החסידות ורדפו את החסידים. לאחר הסתלקותו של הבעל-שם-טוב מלא המגיד ממזירתיש את מקומו, והמשין להרחב את תנועת החסידות. המגיד הסתלק, ותלמידיו התפזרו במקומות שונים והחלו להפיץ ולפרנס את תורה החסידות ביותר. אך ההתנגדות רק גברה.

רבי שניאור-זלמן, אדמו"ר הזקן, תלמידו של המגיד ממזירתיש, הרחיב עוד יותר את תנועת החסידות ויסד את חסידות חב"ד - חכמה, בינה, דעת. שיטת חב"ד מלמדת שם נתבונן, נעמיך ונבין ממה את גדרתו של הבורא - נצlich לשעבד את הלב לעבד את השם, כי "המוח שליט על הלב". הרב הפיץ את תורה החסידות וסחף אחריו רבבות יהודים, וهم הצטרכו לתנועת החסידות והחלו לעבד את השם על-פי הדרכות תורה חסידות חב"ד. אלפי למדנים שבתחלה התנגדו לחסידות - נעשו לחסידיו של אדמו"ר הזקן, לאחר שלמדו את ספר התניא שחבר.

אנשים רעי לב ממחנה המתנגדים בעשׂו מאד על הרבי, שמאлич לסקח המוני יהודים. הם טפסו עצה כיצד להפטר מהרבוי ומכל תנועת החסידות: להעיל שהחסידים אינם יראי-שמות? - בלבתי-אפשר! בלאו יורי קבר יודעים שהחסידים מהדרים במצבות ויראי-אלקים. הם החליטו לעשות

י"ט כסלו

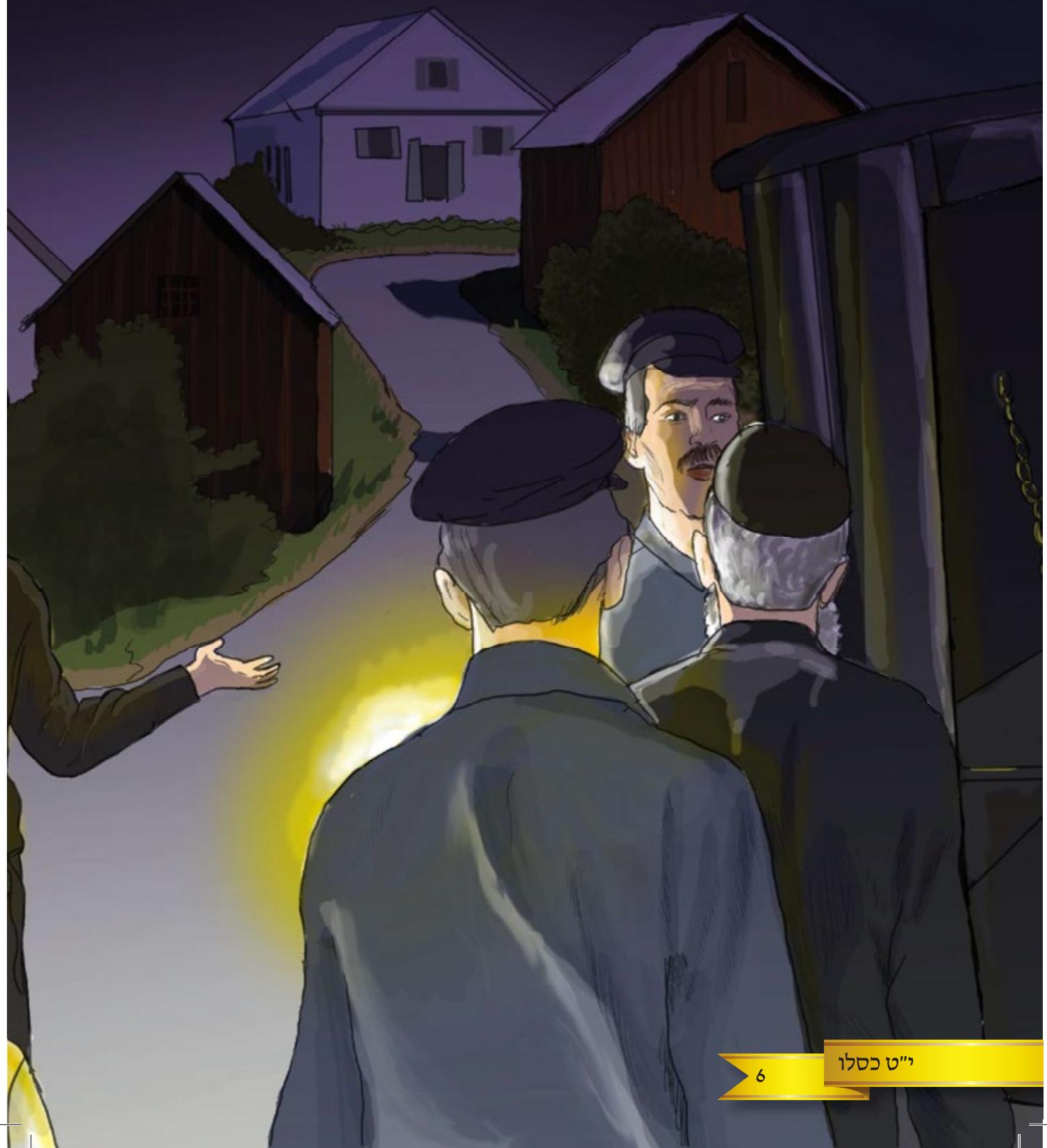
משהו נורא: המתנגדים ידעו שהרבי הורה לחסידיו לתרמה בעניין ארץ-ישראל. באותו ימים שלטו בארץ-ישראל הטורקים, שנלחמו ברוסיה. הרשעים נצלו עבדה זו, והלשינו לשולטנות רוסיה שהרבי מורד במלכות, כי הוא עוזר למدينة שנלחמת ברוסיה!

למרבה הצער ההלשנה הצליחה! בחול המועד סכות תקנת הגיעו ליאזנא שר צבא וקבוצת שוטרים חמושים, כדי לאסרו את אדמ"ר הזקן ולהובילו לבית הספר בפטרבורג. שמע הרבי שהשוטרים בדרכם לביתו, והחליט לסתור למחתרת. הוא יצא מדירה ביתו האחורית ונמלט למקום מסתור.

כעבור זמן קצר פרצו השוטרים החמושים לביתו של אדמ"ר הזקן. "היכן בעלך?" צעקו על הרבנית בכעס. הרבנית סקרה לומו להם היכן הרבי, והרשעים הכו אותה בחזקה על לחייה. כשההביבינו השוטרים כי איש לא הגיע להם היכן נמצא הרבי - עזבו את המקום והרבי חזר לביתו.

חלפו כמה ימים. בשעת לילה מאוחרת הגיע רבי החסיד רבי שמואל מונקס. "רוזאים לחתת אותי למאסר", אמר רבי, "מה אטה מציע? האם כדאי לי להמשיך ולהתחבא, או אלך עמכם לבית הסוהר?" הרהר רבי שמואל ואמר: "עליכם ללבת עם השוטרים! אם הפלם רבי - שום דבר לא יוכל לפגע בכם; ואם לא - מגיע לכם! שכן, מניין היה לכם העז לטל מעשרות אלפי יהודים את התענוג וההנאה שהיו

לכם בגשמיות ובעניינו בעולם?!"

שמע הרבי את דברי החסיד והסכים! הוא צוה לפירסם שהוא נמצא בעיר, וכעבור כמה ימים חזרה פלגת השוטרים ליאזנה. באמצע הלילה נקבעו השוטרים על הדלת והוציאו את אדמוני הרקון מביתו. לפני שיצא למאסר, הספיק הרבי לצות על גיסו: "סע מיד לפטרבורג רבי ישראל". רבי ישראל עשה כצווית הרבי ויצא מיד לפטרבורג כשהוא לבוש בגדיים משנים. השוטרים הכניסו את הרבי לתוך מרכבה שחורה ואטומה לגמר. אפלו חלון אחד לא היה בה. החסידים שעמדו מחוץ לבית נחרדו ופרצו בבכי: "במרכבה זו מובילים רק פושעים מסכנים", אמרו איש לרעהו בבהלה.

אבל פבד נפל על החסידים. עוד באותו הלילה החליטו החסידים לעשות כל שביכלתם למען שחרורו של הרבי. הם קבלו על עצמם מה החלטות, למשל: "המלאדים והתלמידים יאמרו יחד פרקי תהילים בכל יום, וביקשו מהשם שישיירר את הרבי מהמאסר. מי שיש לו די כוח יצום בכל יום שני וחמשי. במשך שבוע יאכלו החסידים רק לחם עם מים חמימים. וחתנות יתקיימו בלי תזמורתי". החסידים החלקו לשולש קבוצות, שיסיעו בחצלה הרבי: קבוצה אחת תשאה בפטרבורג ותנסה להציל את הרבי; קבוצה שנייה תאסף כספ מהחסידים כדי שיוכלו לשלם את החוצאות הרבבות; וקבוצה שלישית תסתובב בין הערים והכפרים, תפיץ חסידות ותעדד את החסידים העזובים.

קשישים היו חייו היהודים בروسיה הקומוניסטית. השלטונות הכריזו מלחמת חרמה על דת ישראלן הם אסרו ללימוד תורה ולקיום מצוות, ולא הרשו למול את הילדים. מי שלא הספרים לחיל שבט, פטר מעובdotו ורعب ללחם. יהודים רשעים, שירדו מדרך היהדות, הפסיקו לשמר מצוות והתנагו כמו גויים, הקימו את "המחלקה היהודית" -

"יבסקציה". הם הסתובבו בכל רחבי המדינה, חחריבו את המזקאות וסגרו את תלמידי

התורה, בתי הכנסת והישיבות. הם הכריחו את היהודים לשלוח את ילדיהם לבתי הספר שלהם; וחנכו אותם לכפר באקלים ולא לשמר תורה ומצוות.

הרבי הריין צ, רבי יוסף יצחק, דאג לאחים היהודים. הוא עזר להם בצרפת, וגם דאג לרווחניותם. הרבי פנס תשעה "תמים" חסידים והכריז: "אמרו יחד אתי: אנחנו נשבעים למסור את נפשנו על הפקת התורה והיהדות!".

החסידים העזירים נשבעו אמונים, והמערכה הקשה על הפקת היהדות נפתחה. אלפי חסידים נאמנים שלח הרבי לכל רחבי רוסיה. הם בנו מחדש את המזקאות שנסגרו, פתחו בתים-כנסות והקימו תלמודי-תורה. הם אספו ילדים קטנים, ירדו אתם למרתפים אפלים ומערות חשוכות, ולמדו אותם תורה במחתרת. אנשי היבסקציה רדפו אותם עד מוות. תלמידים שנתקפזו נשלחו לכלא, או הוצאו להורג יחד עם תלמידיהם. כשחסיד נתפס וננהרג על-קדוש-השם, היה הרבי שלוח חסיד אחר תחתיו. בעקבות כה, אנשי היבסקציה רצו לאסר את הרבי. כשהשמע זאת